

Parifisk Herold

Nr 39

Parkland, Washington, 2de September 1903.

15de Aarg.

En høstsalme.

Gud har båret for os sit bord,
Gud se lov og ære;
Gud har givet os sit ord
Og sin rene lære,
Saa vi ingen mangel led
Ihi nogen maade;
Men alt godt han os beted'
Af sin blotte naade.

Si hans fadergødded man
Se i alle stykker —
Han var velværd påsked paa
Og med gunst og hjælp,
Hav og jord og luft og vand
Han velværet haver,
Og vort maaltid gjort skænd
Med de gode gaver.

Han velværet har vor lid,
Bæret ved vor sier,
Han opmuntret os til lid
Og saa paa ham lide;
Og det var en høstsalme, —
I en overmægtig;
Sels om sin dom det blev sagt,
Var det dog i naade.

I til legeme og sjæl
Var han os en fader,
Som os altid vilde vel
Og vor synd forladt;
Ihi vor frugt var ofte stak
Og vor tal som ringe,
Men han dog tilgav os det —
Lod os træste b. inge.

I sit ord og sakrament
Som han os lærte,
Der han lod sig blive kjendt
Som vor fader sader,
Og vi saa, at alt vi vil,
Var fra ham alene,
At han var den rene sijn,
Saa vi ham den sijn.

Og det vil vi love ham
Et ærligt hjerte,
At vi aldrig ejer ham
Eller sorg og sæerte;
Men at vi besitter os

Dam at tro og sijn,
Saa at han af os faar ro, —
O m, ja han alene.

D. Jonassen.

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Joh. 15, 4.

„Ligesom grenen ikke kan bære frugt
af sig selv, uden den blir i vinstreet,
saa heller ikke I uden I blir i mig.“

Dette er Jesus egne ord, lig som og
dvsj: i næste vers: „Ihi ud i mig kan
I bli lattet gøre.“ For altsaa at
bære Gud frugt, være Gud velbehage-
lige, man vil være i Jesus, og det er
at ene og alene ved troen, og troen er
en Guds gave. Hvad der ikke sker i
tro, er sund; uden tro er det u muligt
at behage Gud; thi hvor der ikke er
tro er det vantro, og al vantro er
frugt

Et i vi bære god frugt, man vil ind
i vinstreet, og en gren kommer nu ikke
ind i et træ af sig selv, hjælpere holder
ikke til, at den kommer der; saa kan hel-
ler ikke vi komme til Jesus. Det tro
paa ham af egen fornøjet eller langt;
men det er den Helligaandens gjerning.
Men er vi i ham, da bærer vi frugt;
thi troen er troet og alle dyder er
og faar fra kraft fra vinstreet Kristus,
og i ham er vi og alt d. t. vi gøre, vel-
behageligt for Gud; men udenfor ham
— uden tro — kan vi ikke talle Gud,
Men er vi i Kristus, da ser Gud os og
alt det, vi gøre, i Kristus, — da har
vi hans velbehag, og vi er hans elste-
lige børn.

At Gud har gjort os til det, vi
skal være, og som det er hans vilje,
lyst og glæde, at vi skal bli; da bærer
vi frugt — megen frugt; da er det vi
Gud ved i troen at gøre hans vilje;
og so lynder vi hans dyder, som i lid
og fra næste til sit underfulde lov;
da er vi et godt træ, der bærer gode

frugter, Gud til ære og lov. Da for
at bli dette, maatte Gud plante sin
søn som et livets træ blandt os og
sels indpode os i det livets træ, at
vi kunde bære frugt for ham. Og
det er det som sit hellige evangelium
i os og haand; her pæter han de gode
grene ind i livets livets træ, saa de
blir levende grene, der bærer megen
frugt.

D. Jonassen.

Den blinde og dog seende Elisabet.

(Slutning)

Med denne glade forklaring blev hun;
men alligevel forger hun ofte over sit
nitro, forvæder sig hjertes forvæder sig.
Hun siger derom: „Sy den er mere og
mere min eneste byde; jeg har berøvet
et alvorligt mispaa til mig selv og be-
runder den Guds naades rigdom, som
udvælgte mig af alle verdens frugter. Det er
alt af naade. Jeg maa stamme Vor-
sørgens hellige toner om ham, der har
gjort mig med sit eget blod. Jeg
er ganske henskuden i berøveling over
Guds kjærlighed til mig; thi som elskede
Gud verden, at han bruger sin en-
baarne til en forsoning for alle dore
synder, nemlig for dem som tro.“ Der-
hos kan Elisabeth berøvet og berøvels
kjærlighed hende meget paa hjerte, og hun
udtalte det ogsaa ofte paa d. t. hjerte-
lignende, det hun altid berøvelte dem til
der uudsømmelige naadestilde i Jesus
Kristus. Noget udbrag af berøvet man
berøvet de: „Jeg haaber, du vil glæde
dig ret meget fornemst din kjærlighed
til mig og vil lene i blomme-
lens nærhed, ofte se igjennem gitteret
og sætte et blik paa det Hjemme og vil-
lignede Sannaens land, i hvilket din ar-
bedel ligger. Det er sødt og sødtligt
at have Kristus i hjertet, Himmelens i
sigt og i den under jobber.“ Det er
sødt at være som et sjænt barn og
oaglig at høre synderen. Hvor sødt man
det være at leve med Kristus og at se

hans ansigt i refleks, h. t. — Jeg ha-
ber du vil daglig v. se i berøvelsstad
med Jesus og i refleksion af kæden
og dyden, langden og bredden af hans
kjærligheds rigdom. Du lever altid af
hans naade og lyde og tager af ham
naade over naade. Du og dine haaber
jeg vil modtage et dobbelt usal af
naade for hans i hans med forenede
hjerter at vandre fremad paa vilen til
Himmelen, hvor eders uforgjængelige
Fader er. I vil have kjærlighed for sig,
naadit eders hjerte ved at have blifft
berøvet paa den foran eders liggende
berøvelsstad, saa bli opmuntret, og I vil
si den guddommelige naades rigdom.
Jeg ønsker meget at kunne være sam-
men med dig for som den mig at berøve
me Herrens forfælle med dig, men kom-
mer vi ikke mere sammen her paa Jor-
den, saa vil vi haaber i d. samme sam-
men i vor faders sine for aldrig mere
at stilles ad. For helligste Jesus be-
stjerner dig under sine vinger og
berøvet dig som sin elskede.“

Hendes behov til livsophold, som na-
te lignis ved hendes vedvarende forhol-
de til Jesus heds blev berøvelsgerne, be-
stjerner Herren hende tilførelstligt ved
kjærligheds haandberøvelsger, som hun
opnakte for hende.

Med hendes berøvet sa hun:
„Mine venners kjærlighedsberøvelsger er en
væsentlig tjeneste for mit søge legeme,
der daglig behøver u'otroden pleie.
Derret vil jeg sige det.“ Hendes
tro blev ogsaa i dette stykke aldrig til
slamme.

Paa spørgemaal om hendes berøve-
dende forret hun som olif: „Jeg
haar ved bredden af strømmen og ven-
ter paa en venlig engel, der vil bringe
mig over, for at tage min hellige arbe-
del i d. h. d. t. Jeg er som en søst-
ning, der er bygget paa en klippe; bølge-
gerne kan vel sjaan berøvelsstad, men kan
ikke vas toppen. Saa vil jeg være
der, hvor ingen uto eller ned er.“

I Jesus sidste fagdom sa hun:
„Jeg føler mig saa glad i min sijn, fø-
ler en saadan stund til Gud, min sijn.“

ter, at jeg tror dette vil være den sidste lamp. Det er ligesom jeg nu ikke mere vandrede i tro, men i beskuelse. Regnet bedre end nogensteds tilføren kan jeg nu forsaa den forjættelse: „De, som haaber paa Herren, de er som Zions bjerg, der ikke skal røkke, men vil evindeligt.“ (Sf. 125. 1).

En anden gang sa hun: „Jeg er ganske rolig, hengiven i min faders vilje, og vil endnu gjerne vente, naar det maatte, som jeg saa gjerne ønsker, være om Jesus en stund til nytte.“ Efter at hun havde talt om de svede tilstande, blev hun ved: „Men jeg kan aldeles ikke sige eder, hvad jeg føler i min sjæl, og hvilke forklarende bliske paa den forsvarende frelser, der i troen er skjælet mig. Mit trosste ser ham i Gethsemane have i den blodige sved; ser ham paa korset med tornekransen og den anbrudte side.“

Da dødskampen nærmede sig, og hun kom til indgangen af den mørke dal, udnæbte hun med den fromme, gamle Simeon: „Herre, nu lade du din tjener fare i fred! Kom herre Jesu, kom snart!“

Da morgenen frembrød (det var en søndag morgen), sagde hun: „Meheren kalder mig, lamden brænder, jeg er ganske færdig.“ Et en indtrædende ven udbød hun jublende: „O fælsghed, o fælsghed, o dyrbare Jesus! Jeg ser ham ansigt til ansigt! I min sjæl er latter fælsghed! Hører I det? Min Jesus er dørbare. Jeg ser tusende engle om hans trone, o herlighed, herlighed! Dette gjenog hun flere gange den hele dag, som sin afskedssang. Mandag morgen kl. 1 blev hun stille, og det sidste ved, hvormed hun opgav sin aand ved sin Jesu hjerte, var det vidnesbyrd, som hun saa ofte studerede: „Jesus er herlig!“ Under hendes hovedpude fandtes et usubstret brev, hvilket hendes påtrængende tog i beskuelse som et kostbart testament. Noget uddrag af samme maatte da slutte disse meddelelser:

„Min i den herre Jesus elskede døner! Under anse om Herrens veisghed vilde jeg gjerne tilføndegles eder, at min jordiske hustru nu er sin opløsning ganske nært, og at jeg glæder mig over, nu snart at tage det hus i besiddelse, som ikke er gjort med hænder, men som er evigt i himmelen. Jeg har været 15 1/2 aar i søvre lidelse, men jeg har befundet, at min hjerte Jesus er en ypperlig hjælp i nøden. Under de heftigste smerter har jeg smagt den sødeste trøst. Jeg ved, det er den tal, som min fader har skjælet mig; det er en

længende drift. Mine lidelser har været usigelige store, men strømmen af himmelsk glæde har været blandet med enhver smerte, derfor priser jeg min Herre for den hele vel, paa hvilken han har ført mig gennem livet; det var restorbigghed, om end korset vel. Hans vilje skal! Jeg har længe levet af min arbejds renter, jeg gaar nu den at ta den fuldkommen i besiddelse. Jeg føler, at enhver form fører mig nu nærmere til den mendelige roliggheds havn. Jeg har i troen set min forherligede Jesus, hvilket følger min sjæl med lys og lov. Saadan glæde kan intet menneskeligt sprog udtrykke. Han vil forstille mig for sin fader paa tronen som ubesmittet ved hans forsoningsblod, som ført igennem ved megen trangsel til ophelelse i hans naaderige, for det at ombytte stridens stand med seirens trone, og i alle ting fuldkommen at overblade ved ham, som har elsket mig og ofret min synder med sit blod. Jeg vil da jublende raabe: „Nærvære den, som sidder paa stolen, vor Gud og lammet!“ —

„Nu føler jeg mig som en, der er træt af dagens arbejde ønsker at begynde sig til roligghed. Jeg kuer ud i forventningen af, at aftenen snart kommer, og med den forløsning fra det jordiske liv; da vil den forvandles til pris, tro til beskuelse, lys til trone. Lovet være Gud, at han holder mig fast grundet paa evighedsens klippe; alt er lys, alt er fred i mit hjerte. Jeg er som et afvovet barn, afvovet fra verden, og alene hængende ved den herre Jesus og stærende mig pro ham, som saa længe har været den eneste grund til mit haab, og som holder mig mere og mere dyrbare for mig. Han er min tilflugt i enhver storm, min tilflugt i verdens tid. Jeg er en værdig hunderinde, som af blot naade er blitt værdig at arve den evige herlighed. Min dødsdag vil bli bedre end min fødselsdag; thi Jesus er min del, himmelen mit hjem, englene og de forklarende sandet mit selvsb, og forment med dem skal jeg evindeligt bringe Frelseren pris og ære. Men allerede her, omenstjont dunkelt, at har hans herligheds glæde fryder mig mendelig meget. For den, der har en lang reise til sit hjem, og som er haardt medtagen af storm og uveir, vil det være meget velkommen, ved enhver midde, at bli bragt hurtigt fremad paa sin reise; saaledes har enhver lidelse storm bragt mig nærmere den forsonede Gud, og den sidste storm har berøst mig; hurtig fremad, saa at det evige hjem er lige nær for mig.“

„Jeg ventet paa bredden af strømmen, indtil jeg hører min herre sige: Kom hid! Da vil jeg befale min aand i hans hænder; thi jeg ved paa hvem jeg tror.“

Saa langt gaar meddelelserne om og af den haardt prøvede og derlig svedende forsvarende. Ikke sandt? I forsaaer nu, hvorfor jeg kaldte hende den blinde og dog seende Elisabeth? Hendes legemlige sved var tilsluttet for verden, og derfor var hun blind; hendes aandelige sved var adrent for Herren og hans naade, og derfor var hun seende. Hun har ogsaa navnet Elisabeth i sandhed; thi Elisabeth er oversat „Guds ed“, som Raar Sf. 45, 43 l.

Men den, som læser denne fortælling være den som en himmelsk blomst af Guds have. Gaar det ei en saadan fristen ligesom blomster, som først da gik balsamisk duft fra sig, naar de forberet, sa endogaa trædes med fødder? Maatte saa disse blomster dufte som en stovs duft til livet for dem, der læser om Elisabeth; men Herren være de til hans herlige naades pris.

Vort arbejdsfelt.

Den sidste Tællesynodes beslutninger angaaende Alaskamissionen.

(Slutning.)

Den nød de foresandt ved sin ankomst, er ubeskrivelig og minder først om en del af Dansk Egeboes erfaringer paa Grønland. Missionær Bernig skriver herom:

„Ved vor ankomst fandt vi en blande estimoernes lidt til ukjendt syddom hængende, medlingerne. Disse var ved et hvalfangerskab bragt over fra Eideren; men blis var smitten bra, et af et andet hvalfangerskab. Fere dødsald havde allerede indtruffet og næsten alle var syge. Da estimoerne intet fjnder til sundhedsberget eller forsigtighed under syddom, saa søger ham. Kroka har bli væm eller faar lider, næsten ud paa stranden, og syddom, da deres lende var spæk og tro, kunde de gjøre dette uden forlige følger; men nu, efter at ha vænnet sig til den kolde mands fødemidler, blev ogsaa sølgerne de samme for dem, som for de kolde. Bløtingerne slog ind, og døden fulgte strax. Hvor jeg kunde saa tem ind under min behandling, stald de bled sigge, og vogte dem nøje, at de ikke kom

ud, det kom de ogsaa strax over syddommen.“

„Omkring 50 procent af befolkningen i omegnen døde. En penit udbrød blandt dem, saa de forlod de bænde eller døde paa stranden eller inde i telte. Ote var de saa syge, at de ikke kunde begrabe sine døde. Rundt Stationen har jeg begrabet 22. En strand havde jeg 32, som jeg maatte tage munden til og bare den til dem i deres telte; flere sit den med, de trængte, men var saa lidt friske, at de kunde slibere den selv. I Jets uger tog alt fra vor egen vinterproviant, men i midten af august sit et hjælp af regjerings. Sculte en beretning om Alskanden og nøden til de flyvende i Rome og St. Michaels. En forsyning af kær og proviant til at afhjælpe den værste nød ankom, og i september hangte „Bear“ en forsyning for vinteren. Mit vil bli udrett fra Stationen, og uddelingen er levet til mig.“

„Fiere børn blev forældreløse eller mistede en af forældrene. Vi har tal til os 10 børn, 2 piger og 8 gutter, fra 1 aar til 12 aar gamle, 3 enker, 3 unge gutter, og en ung mand, der er ald.les lam. Fiere forældreløse har jeg i saa plads her, men vi har ikke rum til flere nu.“

„Næppe ganske udsatte tilhæle indtruf, men syddommen raged, flyvende første trædmand blev stadt en halv mil fra Stationen af en døende mand. Troldmanden selv var saa syge, at han ikke kunde gaa, og morderen kunde saa lidt laste hændet op ned til at saa sigte. Overtro var ganske til mædet. De tror, at til enkelte tider vil det afvænde syddom eller bringe lindring, at blod blir udgødt, enten en hund eller et menneske (skulde det være en fordrængning af Israels ofring), og morderen forsvod gjerningen alene i den tro, at han dermed kunne bringe hjælp og laste afvænde døden fra sig og andee. Qvænskabet er vært.“

„To minearbejdere kom fra Cape York og vilde ind i fjordene indenfor Stationen; omkring 5 mil rest fra Stationen paa en sandstræde ved stranden, skulde de tre kvar inde i et lidt fiddende rundt morsus Ug. Hvorin hrube været had i 4 dage. Den sidste gut had de holde mand at ta dem med til Stationen, da de vilde, et de af Bernig vilde saa med. De to er nu ud Stationen; det vilde dern tog en skat af g. En af gutterne er det eneste afværende af 9. En anden af de to, de børn, vi har, er git os af deres

Regtninger, hvis de har nogen, eller ogsaa naar de altsed alene, saa de betragter missionen, som sit hjem, indtil de blir døde. Og her er det, vi ser fremtidshaand for stationen ligger. "Kirketidende" for 1900, side 1050.

Om denne samme sygdom og nod skriver dr. Egelund-Jodson til dr. Rotten: "Jeg antag, at de har haft som den skæftelige landsfarer, af 'Da gripp' og mælinger, som har herjet de indfødte stammer i det nordvestlige Alaska og østlige Sibirien. Ved deres missionsstation, Fort Clarence, er halvdelen af den hele befolkning død i sommer. Beretninger om stor dødelighed sit af det næsten hver haand og laubdy, som de besøgte i sommerens løb. 'Da gripp' i forbindelse med mælinger og 'Pneumonia' decimerer eskimøerne ved Beringsøfjorden og det nordlige Alaska. Sygdommens herjinger har været saa hurtige og ødelæggende, at en panisk skæk gribt sat, og de flygtede fra sine hytter og efterlod sine hode til missionærens alier regjeringsklarens bejergelse, hvor der var nogen saadan, eller til at ligge ubegravede under deres travartse.

3 mange tilfælde er hele familier forsvundne, i andre er forældrene og børnene døde, efterladende sjaa børn hjælpeløse. Ved Teller, rensbøksstationen, hændte det, at en døende eskimo i sin fortvivlelse stød og brølte 'Herman'en (troldmanden), som selv var syg og sandtynligtvis vilde været død om en dag eller to, om han ikke var blit frelst. Ved Nome River stød en syg mand sig selv, da hans hukstn bedde, og efterlod sig to sjaa børn, som da en vandrørende armo-officist hjultra tog sig af.

En del tilfælde er blit anmeldte om hjælpeløse børn, som er fundne i hun gerend i hytterne ved siden af sine døde forældre. Et tilfælde blev et spædbarn fundet, som søgte at bte sin døde mor.

Under disse bedrøvelige omstændigheder saa past. Brevig sig nødt til at saa rejst en del tætte og saa staud et midlertidigt hospital. Da jeg forlod ham, havde han 12 patienter. Hvor den blise 12 patienter i hospitalet, havde han samlet 10-12 forældreløse børn, som han tog ind til sin familie. Dette krævede større forraad, end han var i besiddelse af, og det var af den grund, at jeg kunne ham de 100 dollars, for hvilk han gav mig hvalte ordrer paa deres missionskasse.

"Jeg glæder mig over, at deres liste

har tat en haand med i at befuge etnografiet til de indfødte i Alaska og forblit deris — Egelund-Jodson."

Naar hertil kommer, at de bygninger, som af regjeringen var tilbudt til missionens albenyttelse, var saare ramponerede, ja indels saa gode som ødelagte af guldfegere i de to aar, som de stod ubrugte, saa vil enhver forstaa, at det var tunge dage for vore missionærer og livet opmuntrende. De tog dog fat og arbejdede saaledes, at dr. Egelund-Jodson i en samtale med en af vore teologiske professorer sa: "Den offervillighed og uforsvarede hærlighed, som de udviser baade overfor de mange forældreløse eskimobørn paa stationen og de mange forkomne indfødte i omegnen, har rent vundet mit hjerte." "Kirketidende" for 1902, side 895.

Arbejdet blev dog for anstrengende for Mrs. Brevig. "Denne vinter har jeg lidt betydelig af hjertesygdom", siger hun i brev til past. Herfra den 8de maj 1903, "og af den grund har Brevig sagt, at jeg ikke maa være her en vinter til."

3 august 1903 forlod han med sine 4 sjaa børn stationen. Synodens kirkeråd anstrengte sig nu for at finde et par fæst tilfælde og vilde til at overtage missionen, men forgæves. Da erklæret Mrs. Brevig: "Jeg lar mine 3 ældste børn igjen — det ældste 8 aar — og tar det mindste med og rejser lige tilbage; thi missionen maa for al ting ikke nu opgives. Brevig kan ikke saa alene hele vinteren, det er umuligt." Ved forfat i hærberg lygtes det at finde to toander vilige til at rejse og vore Brevig behjælpelig igjennem vinteren. "Da de var vel fremkomne", heder det i "Pacific Herald" for 13de november 1903 "og i to sit samtale med pastor Brevig, saubde, at han paa grund af den lange tid han havde været mellem haand og mæling, — han havde nemlig i mange uger dagligt ventet sin eftermand, som saar paa mange skrivelser drangende — og paa grund af en alvorlig skræk, han nylig havde faat, var i saadan tilstand aandelig og legemlig — han havde ikke sovet paa 14 dage —, at de uden videre maade ham til at rejse hjem ved første anledning." Brevig gjorde saa og ansatte midlertidigt i sit sted en dr. Oovik, som af og til havde opholdt sig og hjulpet til ved stationen.

Kirkerådet og andre missionens venner blev ved at søge efter nogen,

der kunde og vilde overtage arbejdet ved stationen, men op til maj maaned dette aar var endnu ingen funden. 3 juli maatte nogen rejse, eller missionen nedlægges. Det saa trist ud for vor eskimomission. En som past. og Mrs. Brevigs offervillighed og hærlighed eller klart tiljære; de var vilige til at overtage missionen igjen paa tre aar. Med sine 5 sjaa børn, det yngste 5 maanedes gammelt, forlod de Seattle den 3de juli og begav sig paa veien til det fjære barnehem pderst mod norden. Sidst i august rejser ogsaa Mrs. Enstedt, som i mange aar har været lærerinde ved vort barnehem i Stoughton, for at dele de besværlige byrder med Mrs. Brevig. Saa nu er alt saa, Gud se lov og pris, vor mission i gode haender.

Naar vi nu staaer og ser paa de enkelte strid i vor Miskamissions tilblivelse, hvem man da ikke se Guds haand og hærhed, som den røde traad gjer nem alt; hvem man ikke se: "Gud har tydelig sagt til den næste synode: regl mine lam ved Teller, Alaska." Efter var det tilfældigt, at regjeringen henvendte sig til den næste synode efter vrest for lopperne? Var det tilfældigt, at past. og Mrs. Brevig blev benyttede i sin lver for at hjælpe de legemlig og aandelig lidende eskimøer? Var det tilfældigt, at vore missionærer kom for at begynde sin gjerning just da fattet havde berøvet mange hjælpeløse sjaa deres forældre, og troldmandene holdt paa at tage sin anseelse, fordi de ikke kunde stanse sygdommens herjinger? Vidstelig ikke. Gud har ved dette talt utvetydige ord til os. Han har vist os en bestemt maad, hold til høsten, og udpeget os til arbejderne.

De egentlige missionærer er ikke alene arbejderne, men ogsaa vi herhjemme, og det er nok af arbejde ogsaa for os.

Titte mennesker underholdes ved stationen. De fleste af disse skal ha mad, klar og hus af missionen. Det kræves \$2000 fra synoden til de lidende udgifter dette aar. De øvrige 2 a 3000 dollars, som kræves til missionens drift, dækkes ved indtægt af missionens renshjord, som nu tæller 300, og som stadig vokser, da ingen hundren sælges eller slægt.

Dernæst trænges nu bygning. 3 den gamle regjeringsbygning, som nu bruges, er 6 værelser. Hjøllene er 14x16 og foruden at bruges som køkken, benyttes samme værelse som spiseværelse for 23 børn, som legemarelse

DRS. ROBERTS, DOBKER AND RAWLINGS DENTISTS Crown and Bridge Work a Specialty 158 Pacific Ave. Tel. Red 490 TACOMA W

Student-Supplies OF ALL KINDS Vaughan & Morrill Co. 206 Pac. Ave - - Tacoma, Wash

J. M. Arntson, Notary Public. Udfærdiger alle lovlige Dokumenter (saafom Ejend, Kontrakter, m. m. Municipal Court-Rooms City Hall TACOMA, WASH

Lutherist Pilgrim-Hus No. 8 State St., New York. Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende. Pastor G. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Raad og Raad. Hotel, som kommer fra Nessen, tjener med Belt Line Street nær lig til Nyen.

Skandinavisk Boghandel. Et stort Udvalg af Skolebøger, Solmesbøger, Bibler, Romener og Koffer, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel. Ordres paa Post ekspederes hurtig. VISELL & ECKBERG, Stationers & Booksellers 1808 Pacific Ave.

PHOTOGRAPHS Aaberg First Class Photos. All Work Warranted. 1322 Pac. Ave.--Tacoma

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et kristeligt ugesblad, a religious weekly, udgivet af protestantismen for Pacific District af den næste søndag ved N. P. Xavier som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Alt som vedkommer bladet, penge og afsendelser, maa sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Send penge best i "check" eller "money order."

For tre abonnenter kan endnu faaes bogen: Gødture i Ægypten og Palæstina.

Alle Pacific Herold's bytteblade maa godkøbes fuldt nu fra 1ste oktober af ikke sendes til Parkland, Wash., men til 1016 Broadway str., Sel-lingham, Wash.

Quæror saa? Fordi den nye redaktør har det.

Da jeg allerede saa snart slutter som Herold's redaktør, skælder jeg bladets venner og læsere at oplyse, at det ikke sker en divorces ifølge dette ordets fremme betydning, men at det snarere en forbedret ordning sk. Det vilde sig, som jeg forud anede og foruds, at jeg ikke var manden til at udføre det her, men med Herold's redaktion la paa mig. Mine brødre haade i og udenfor komiteen vilde vel samt syn igit endu en grund ha forbrøjet mig der, men det blev imidlertid mig selv klar, at de mange og stærke bekymringer, som stod i forbindelse med redaktionen af Herold, blev for meget for mine gamle nerver, saaledes noget jeg ikke at fastsætte, men fandt det raadeligt at træde bort af. Og det jaarsaade og laudlydige komite kom i en fart en ude; en ude, der, som vi kan ha grundet haab om, vil tjene til bladets og dets læsers bedste. Derom vil man i nr. 40 som er den nye udgave første nr, saa den nødvendige best.

Herold og jeg vedble imidlertid fremdeles at være de bedste venner af verden, indtil vi velkommen er han i

mit hjem, og har jeg noget godt at sige, fra vil jeg efter fattig lejlighed, hvide til til ham, og han siger det der, hvor det kommer. Det er altsaa ikke den bedste forhold, men bare det forhold, som er imellem redaktionen og det redigerende, der har læst. Og saa snart det nu vil tale om nye nr, som forhaabentlig med det sidste vil se — jeg mener nye typer, saa skal Herold ha mine bedste tanker til hjælp; thi nu ved jeg af erfaring, hvor uundgaaelig nødvendigt nye typer er for bladet.

Ogsaa jeg forstir det nu, at Herold har en mission at udføre. La os stå under, træge og stue paa, alle og paa paa struene, hvor efter evne og beretning, og er det sidste ikke godt, maa det bedste, saa skal nok vognen rulle sig ned, og vi vil opleve den dag, da ogsaa Herold's haand vil gale af jubel.

Ejrtellig tal gamle og nye — jærlig og saa de hundreder af nye venner, som Herold fandt under det forrige samvær — tal — tal for et velvillig overblik og venners tjeneste.

Eders med megen agtelse
N. P. Xavier.

Endnu en liden krans paa Berghs grav.

Da jeg i nr. 34 af Herold sa, at jeg senere haabed at kunne meddele lidt mere om den hændelse, saa vidste jeg vel, at der — særlig i vor Kirketidende — vilde komme indgaaende beretninger betræffende pastor Berghs død og begravelse, hvilket nu er sket, som vi læser i Herold's blade, saaledes i nr. 38 af Kirketidende, hvori en kompetent haand har nedtegnet den afdødes livsforelser til det sidste og hans begravelse paa en saadan maade, at der ikke behøves noget tilføje; men jeg vilde alligevel, som en af Berghs mangesarige foruds naboprester, saa lægge til en liden beskedens krans paa hans grav.

I den tid, da der i Renville Co., Minn., endnu ikke var nogen kirkebane og ikke en kirke i hele countyet, var Bergh og jeg i en række af aar naboprester. Vi holdt paa hver vor ende af countyet. Vore gudstjenester holdt vi i jordsejldere, torvhytter, loghuse og naar det kom højt

op — smaa skolehuse. Dog var vestanden i de dage adskillig bedre i den nordre ende af countyet, da gråshopperne deroppe ikke herjede fuldt saa rasende som i omegnen af Fort Ridgely. Det var en ren høltid i de tider at saa mødes med sin naboprest. Det tog os ikke længe at bli kjendt og bli fortrolige venner med hinanden. Bergh var lidt yngre af aar; men som nogle aar ældre i embedet, kunde han være en norsk embedsbror — som mig — til megen opmuntring og trøst; han syntes at ha oplag af gode raad, fortræffelige svar og rimelige indvendinger.

Hans tro lignede bogstavelig et godt barns tillid. "Ja — ja", men det er jo Gud selv, som sørger for fremgangen i vor gerning. Vi skal plante og vande og deri være tro; men frugten og udfaldet sørger han selv for." Saaledes kunde han ofte berolige mig; under samtalen om den sene vekst og ringe fremgang af vort stræv.

Her paa kysten træftes vi første gang den 27de december — sidstleden tredje juledag. — Han var da ganske daarlig, maatte gaa yderst sagte og led af aardenød, men efter en tids hvile kom han sig over forventning, saa han aanded lettere og kunde gaa omtrent saa rask som nogen sinde. Da jeg paa vore smaa udfugter kunde si: "Skal denne kyst i sin helhed og Parkland maaske isærdeles bli et slags fremtidigt tilflugtssted for ældre folk og saaledes ogsaa for gamle, udslidte og svaghalsede prestes?" svarte han som saa: "Ja, jeg ved ikke, jeg føler mig virkelig meget bedre; men Gud ved og naar for alt."

Da vi — som vi ofte forsøgte at gjøre, især naar vi var to ene — engang trøstede og opmuntrede hinanden med, at Guds veie og forelser ofte var saa ufattelige med os stakkars menneskebarn; men at det da var saa godt for os at vide og virkelig kunne tro, at endog de underligste af hans veie dog er de bedste. "Ja," sa han, "og tank, engang skal vi forstå dem og se paa dem i et andet lys, med andre øjne, end vi nu kan gjøre det."

"Men du," sa han engang "jeg har et brev, som bror Knut under sin sygdom i Hardanger, Norge, skrev til vor døde søsterdatter her i landet, det var i 1875; jeg synes, det er saa trøsteligt. Du skal faa se afskrift af det, og hvis du synes, kan du gjerne ta det op i Herold, og det kunde maaske gjøre godt for en eller anden syg at læse det paa prout." Jeg takked og gjorde saa. Brevet er fuldt af barnlig enfoldig trøst og opmuntring, det findes i nr. 5 af Herold.

Endnu et maa jeg faa lov til at nævne her, om end det kan synes rart eller for somme endog utroligt. Bergh var høit agtet af sine kolleger. Saa skrev en af dem nylig til mig fra Renville Co., Minn., nu en mand paa over femti aar, og jeg tør haabe, at han ikke tar det ilde op, om jeg gjør en sliq anvendelse af hans brev. Bl a skriver han: "Ja, nu er ogsaa pastor Bergh død; han var vel ikke noget stort lys, men han havde mange gode sider. Tillad mig at fortælle en liden raritet fra sidste vinter. En morgen talte jeg med ham i en drøm, og til slut lyste han Herrens velsignelse over mig. Jeg vaagnet baadet i taarer med ordene paa mine egne læber. Ordene fulgte mig den hele dag, og hvor forundret blev jeg ikke om aftenen, da jeg tog andagtsbogen... og fandt den samme velsignelse som tekst for dagen. Han var ogsaa til velsignelse for mange. Velsignet være hans minde!... Ja, tank, jeg er over 50 aar. Tiden gaar, ja, lad den gaa, i himlen blir den hvirken for kort eller for lang." Saa laegt brevet.

"Ikke maanen, ikke solen,
Et bedre lys fra naadestolen
Er Krist, Guds søn, vor herre
Dagen, hvortil vi har stundet,
Nu, Gud ske lov, er den oprundet,
Vor herre selv er sol og skjold!
Nu græder vi ei mer,
Det gamle ude er, hallelujah!
Her er det nyt!
Bort gravnaakty!
Rind op, Guds store morgengry!"
N. P. X.

• • Fra Norge. • •

En gribende gudstjeneste.
(Udvalgt af C. E.)

Det danske blad „Nationaltidende“ korrespondent skriver følgende om gudstjenesten i Bor jernstads kirke i Kristiania søndag den 13de august — afstemningsdagen:

„Fra kl. 10-12 udfyldtes alle afstemningsstuer under gudstjenesten. Der var en smukkelig tilfrelmsning til kirkerne. I det hele tog det sig meget et stort og dybt drag af alvor i den nationale brogelse. Det vidste sig ogsaa i dagens overfyldte kirker. Tilgeseem sidste søndag omfattede prædication med varme ord det nationale spørgsmaal.

En halv time før gudstjenestens begyndelse, var Bor jernstads kirke — Kristiania domkirke — fyldt til trængefuld. I indledningen var folk plettet (som det sommen som muligt. Det blev en overmaade fremgangsfuld begivenhed, som gjorde et uforglemmeligt indtryk paa de tilstedeværende.

Den sangerende prest var den gamle kristenpropheta Gustav Jensen — der havde som indledning og teologisk forelæsning. Han talte med en indrethed og et alvor, som bragte tårer i mange øjne. Jeg har aldrig oplevet en gudstjeneste, der blot tilnærmelsesvis kunde sammenlignes med denne.

Der gik straks en elendommelig begyndelse gjennem den store tilhøretskreds, da den holdbarede prest med det alvorfulde profetiske udtryk traadte frem og bad Gud velsigne denne dag, at den maatte lede til et fælt, et enigt, et lykkeligt og gudsfrugtigt Norge.

Hans tale var kort, men saa betydningsfuld og dyb af indbald, at den ikke var glemt.

Han mindede om den taknemmelighed, som hver nordmand, der ikke led sig henrive af lidenskab, paa denne dag maatte føle overfor det fælt og det fangehus, hvortil ualmæns hændelser havde ført Norge i 91 aar. Landets tilfæle var i betragtning af det landes forhold en Guds prøvelse med det værste fælt, og der er grund til taknemmelighed for velsignelserne gennem den lange periode af færd, hvorunder folket paa mange maader er modnet som noget. Men det, der var en velsignelse, er paa grund af begivenhedernes udvirkning blev en lidelse og bitterhed, og idag lægger det hele fælt som

en mand sin fremme i kogurnen til fordel for et nyt Norge.

Et har et stort haab for den fremtid, hvis til vi idag lægger grundstøden.

Et har det haab, at det værste fælt i sin fulde færd med kraft og alvor vil rejse sig til sig udvirkning af alle evner og muligheder og bli til en Mandationens. Et har det haab, at naar stænkens spaltning er lagt, skal de Sees id, der hjælper idag millioner og millioner sønderfald, bli erstatet af nye og bedre mænd, der binder hjertene sammen og derfor skaber stærkere end de gamle. Og vi har det haab, at det tredje fælt i Norden — det danske fælt — maas bli sammenbundet med de andre to, saa vi alle tre gennem aarværelse og færdens daad kan vokse til fælles lykke, at det paa en rigere maade end før tænkt kan gaa i opfyldelse. Haab folkevangen siger:

„Den suor, som lægges af stenge tre, Den brister fuld neppelige. Det siger vismand foruden spe, Om den lægges lempelige.“

Men først og sidst har vi det haab, at det nye Norge maas bli et gudsfrugtigt Norge, hvor fælleshjertens forenede selges med en sandelig forenede fra den evige gudsdomsorden over os. Da hader vi fremtidens bedste kraft:

„Norge over alle græne Klæmte først en Herrens haad.“

Forsamlingen var meget grebet, og da gudstjenesten slutted, blev alle staaende, ligesom ventende et afløb for stænkens fremgang. Og afslutningen kom; thi med mægtig orgelbrud kom de nationalsangenens toner gennem det store rum, og tilhørerne sang med os af landets gribende fremgang. Det var folkefælden, der gav udtryk for sin indre, dybe trang og sin store lænsel. Et sandt og ægte glemmet man aldrig.*

Køber gode til hjembygder. Salomon Steenbræget, som før nogle aar siden udbandred til Amerika i en Tuna, der havde sin hjembygd 4,500 kroner, af hvilket beløb renterne skal uddeltes til trængende i Tuna, som ikke nyder fattigandesskatteløse, — med et fra Ellen til „Næstposten“.

Gratis. Skriv til H. E. Johnson Co., 10 Washington Avenue, End Minneapolis, Minn., og De erholde gratis en Haas Bog med Westvæstlige over de norske Studenterfangeres Antikviter.

H. E. Anderson John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sashes and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Scandinavian Klædehandl. Mænds og Børns

Klæder, Underklæd, Hatte og Sko

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

Tilfæls.

En elendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brønd og 10 lotter, samt en halv mil fra Parkland, 8 acres land, alt indfænt. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man kenvænde sig til A. A. Fangarud eller Pacific Herald.

Tilfæls!

En god gammel farm paa 160 acres, med jernbanestation paa landet, kun 4 mil fra Parkland, ny barn og andre bygninger i god stand, alle slags Hæse- og jordbrugskredsaar, godt team, fuld besætning af kora, 30 „heads“ og creameryhel kan for rimelig pris paa gode betingelser tjekes ved henvendelsen til J. Reed eller Pacific Herald.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF 18TH AND PACIFIC AVE. OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M. SUNDAYS AND EVENINGS BY APPOINTMENT.

OFFICE JOHN 1716. TEL. RES. SUBURBAN 41. TACOMA, WASH

Edv. Isaksen,

en norsk uhrmager i byen, 1102 Tacoma Ave., samme butik som Lien's Pharmacy, et pent udvalg af ure for salg.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1595 Commerce St.

Jefferson Ave.

TACOMA, WASH.

Phone Red 7226.

NORSKE HOFMANDSDRAABER
 Naftdraaber, Slagvand, Higa
 Balsam etc., Hesselroth's
 Svenske Jernvin, Lion's Beef,
 Iron and Wine samt den fineste
 Lofoten Torskelevertran kan er-
 holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
 og Nolaegtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
 Pri Levering
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
 Dealer in all Kinds of
 Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • **E. O. Erickson** • •
 Notary Public

Udfærdiger Skjæder Kontrakter osv.
 Parkland, • Wash.

R E Anderson & Co
 Real Estate
 Mortgage Loans
 Fire Insurance
 Rental Agents
 117 ELEVENTH ST
TACOMA • WASH

Printing

All kinds, large or small
 Superior facilities for turning
 out first class work.

PROMPT ACCURATE
The Bell Press

1613 A St. Tacoma Phone Main 482

El Salgs.

100 acre, en del lufsvaak med hus, en
 del koo, resten prairie med rindende
 vand, 1 1/2 mil fra Parkland. For nær-
 mere underretning hændende man sig
 til D. & P. Storaasli, Parkland, Wa.

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke forbring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
 den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens
 opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
 et fristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt
 virke i livet. Beskryelsen gaar ud fra, at skolen etstiller for ele-
 vernes skyld, ikke at eleverne etstiller for skolens skyld. Den sparer
 derfor ikke paa beløningerne, naar det gjælder at anstille lærere eller
 anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. Skolen
 har nu otte faste anstille lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11
 aar skolen har varet, har den vakt sig ind i forholdene herude, og har
 saaledes haft bedre anseelse end nogen lignende anstalt paa Pacific-
 kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
 amerikanske befolkning herude stiller til en
 skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
 disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fets forskellige kurser: Preparatory, College
 Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Tals-
 uden gives her et kursus i haandarbejde, og et kursus for un-
 kommere, og et kursus i madlavning og husholdsaetioner.

Hvad det koster. Skolepenge, kost, lodg, og bøger for ni maaned-
 der beløber sig til omtrent \$150.00. Høstterminen begynder den 12te
 September 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Heng,
 Parkland, Wash.

We will sell you
 Reliable Bicycles
 fully guaranteed for \$25.
 The Excelsior Standard,
 made of cold drawn steel
 tubing, beautiful finish, fa-
 mous guaranteed tires.
 For cash or on easy week-
 ly or monthly payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
 Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

B. R. Richmond Paper Co.
 BUILDING PAPER OF ALL KINDS
 1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

When in need
 Of Painting, Paperhanging
 or Calsoxining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Seattle.

Jummeis lutherse Kirke af den
 norske Synode, Hjørnet af Olive St.
 og Minor Avenue, Lake Union Ser.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag
 kl. 11 og Aften kl. 8.

G. H. Stub, Pastor
 1026 Minor St. Tel: Main 7783

California Specialkonferens møder,
 om Gud vil, hos past. J. Johnson i
 Fresno, Kal., den 25e til 15de novem-
 ber. Forhandlingsgenstande: „Hel-
 ligsjælelsen“, og „den norske synodes
 engelske mission“. Biforal prædiken
 under mødet.

G. H. Stenrud, jctc.

Pacific Districts Prester

- Stellan J. Berntson Redford Wa.
- Corup, T. Gundersen, Cal., cor. W & Pratt St
- Hjert, N. O. Cor. 10th & Townsend St.
- Pillingham, Wash.
- Gjerdengen R. R. 125 State Street
- Bellevue Wa
- Stellen, T. H. W.
- 607-36th St., S. Oakland, Cal.
- Dale, J. C., Eugene, Wash.
- Hjer, Clet, 603 E. 27 St.
- San Rafael, Cal.
- John R. G. 2030 Fremont St., Corbett, Wa
- Frankberg C. 1625 Fremont St.
- San Francisco, Cal.
- Hegset, O. 425 1/2 10th Street,
- Phone: Scott 2153. Portland, Ore.
- Gustaf, S. G., 618, 31b St.
- Oakland, Cal.
- Gustaf, S., Portland, Wash.
- Gustaf, S. G., Seattle, Wash.
- Gustaf, O. R., W. S. 1st Ave.,
- Epokane, Wash.
- Johnson, J. 204 J St. Fresno, Cal.
- John, S. E. Everett, Cal.
- Kisten, G. J. C. Hayward, Cal., Via J
- Orbel, O. J. 1616 Gladstone
- Phone: 267 711 Pellingham, Wash.
- Gjerdengen, W. Ellensburg, Oregon.
- Stub, J. H., 1619 Minor St. Seattle, Wa
- Franklin St. J. 1701 So. W St.
- Triana, Wash.
- Stattfeldt C. Portland, Ore.
- Greenen, J. W. 1801 First St
- Albany, Ore.
- Stenrud, G. W. 2440 1st St.
- San Francisco, Cal.
- Kjenseth, S. W., Ellensburg Wash

Betalt paa Herold.

P. Olsen Boghandler 51; B. End. Penlon
 22; R. P. Bluff og S. E. Knudsen
 hver \$1; med. Vedr. herfor, hvis vana
 forbruger, med. H. O. Reid, nr. Olaus
 Kofers hver 50c; med. G. Christen 10c

Fra Parkland og andre kanter

Kvindeforening hos mrs. O. Larson den 4de oktober.

— Lasegudstjeneste sidste søndag ved J. Lunde. Førstkomende søndag missionsfest.

— Blandt Parkland besøgende bør denne gang nævnes mr. og mrs. P. Olson Sagbakken fra School, Colorado. Som en gammel ven og bekjendt traf de her mr. og mrs. K. O. Lee, janitoren ved P. L. A. Sagbakken har ogsaa sin lille søn, Alfred, med. Halvt om halvt tænker de paa at grunde sig et hjem her nær Parkland — særlig ogsaa for at komme nær skolen. Idet vi ønsker dem paa forhaand velkomne, saa takker ogsaa Herold dem for venligt besøg og kjært opgjør!

— Mr. og mrs. A. E. Nass fra Huxley, Iowa, besøgte P. L. A. her en dag. I disse fandt Herold nye venner og skal for eftertiden faa lov til at besøge dem i deres Huxley hjem, og derover er Herold baade glad og taknemmelig.

— Mr. og mrs. Fossen her havde nyttig besøg af gamle venner og naboer fra Minnesota, nemlig Ole Larson og hustru og B. M. Anderson med hustru og søn Bl. a. sa gamle Larson, at han nu var over 70 aar og var adskillig bereist; men vakrere plads — hvad stedets natur og beliggenhed angik — end Parkland, havde han for sin del endnu ikke set. Ja, ja, flyt saa hid da gamle mand og velkommen!

— Sidste søndag eftermiddag vanket der lidt mere end almindelig sang i dr. Rynnings hus. Idet Tacoma sangere og "Luren" paa invitation saa ind. m og lod sig høre der.

— Miss On-dag fra Eau Clair, Wis., besøgte fortiden mr. og mrs. Blakkum her. Muligens overvintret hun hos disse sine slektninge.

— Ole Johan Særvold, den Østen saa bekjendte foredragsholder, besøgte nylig sin ven prof. Houg og P. L. A. I en næ fremtid vil vi vel en vakker dag

her under hans kyndige førelse faa gjøre en tur gennem vort gamle og nye Norge fra Lindesnes til Nordkap. 100 slige foredrag har han tidligere holdt her i landet, muligens vil tusendet fyldes ved denne kyst.

— Den nye addition til barnehjemsbygningen er nu færdig. Mr. Iverson fra Tacoma har skilt sig godt med arbeidet. Hæle bygningen tar sig nu bedre ud ved dette tillæg. Herren har bygget, og han bevare huset med de mange smaa, som her har barmhjertighedens ly over sig!

— Debatforeningerne ved P. L. A. har alt begyndt sin virksomhed for iaar — de har alt haft sin første debat.

Missionsforeningen har ogsaa alt organiseret sig. Dens mål er at hjælpe Alaskamissionen — at holde en pige ved stationen uden udgift for missionen.

— Mrs. G. Sorum fra La Croise, Wis., og miss Clara Modstad fra Portland, Ore., saa indom til P. L. A., ledsaget af mrs. Storre af Tacoma.

— Kvindeforeningen i Vor frelsers menighed i Tacoma fra Øst- og vestsiden holdt toredag den 21de sep. fællesmøde i kirkens "parlor". Hensigten var fornemmelig den, at faa takke mrs. past. Sperati for alt hun havde gjort for kvindeforeningerne og for hvert medlem især i de aar de havde arbejdet sammen, men ogsaa den, at faa et billede taget af foreningerne, før Speratis reise Østover. Vor fotograf, F. J. Lee, hvis billede hver uge findes i "Herold", gjorde sig umage for at sidste skulde bli gjort rigtig. Da kaffen var kommen paa bordet og alle sad og lod sig den smage, traadte mrs. Andrew Holmes frem og begjære ordet. I faa men hjertelige ord søgte hun at tolke deres følelser, som var tilstede, og overrakte derpaa mrs. Sperati en nydelig guld brystnaal "til en liden erindring". Det var en hyggelig tilstelning og atter et vidnesbyrd om den kjærlighed, med hvilken disse arbeidere i kirken omslutter dem, der har blyset dem og tjent dem med troskab saa mange aar.

— Vor frelsers kirkes "parlor" i Tacoma var fredag aften den 22de september atter fyldt til trængsel. Man havde tænkt at overraske past. Sperati, før han drog Østover og med det samme gi ham nogle rei søpenge. Med selve overraskelsen gik det daarlige, da en eller anden for sikkerheds skyld havde ladet ham vide om, hvad som skulde foregaa. Men ellers gik altsammen glimrende. Nordmændenes sangforening stod for arrangementet. Dens formand, dr. Ryaning, førte ordet og overrakte pastoren en løneshog, med passende indskrift, fra foreningen fyldt med penge fra pastorens sognebørn og venner. Past. Sperati takkede for al kjærlighed beviset med ham baade nu og hele tiden, han havde været her. Taler holdtes af mr. Cole, advokat Arntsen og past. Preus. Prof. Bull & mr. Middleton spillede sammen med past. Sperati en deilig trio af Mendelsobn. Sangforeningen sang. Der paa servertes forfriskninger, efter at man sammen havde sunget doxologien: "praise God from whom all blessings flow", og bedt fæltervor.

Med sorg er det folk i Tacoma, og aller mest Vor frelsers menighed, ser past. Sperati drage bort, men dog er det med tak til Gud for hvad han gav dem i den tro sjælesørger. I vore bønner ledsager vi ham og hans familie paa den lange reise til det nye virkefelt, hvor der vil gives ham, om muligt, end rigere anledning til at arbejde for Guds kirke.

Mange var tilstede i Vor frelsers kirkes basement aftenen den 22de sidstl. Mange lyttede sidste søndag den 24de paa afskedsprædiken og mange fulgte den kjære prestefamilie ligetil stationen mandag aften den 25de ds. Saa har Sperati sagt farvel til kysten og Tacoma. Vi ønsker ham med sine al lykke og velsignelse i hans nye embede, og saa ofte han i de kommende aar faar anledning til at se vestover, siger vi ham velkommen!

Søndag den 24de sep. havde Vor frelsers menighed i Arlington past. Dales kald, konfirmation. Folgende unge mennesker gjentog sit daabsløfte: Alfred Berge, Ella Nordreco og Ella Caroline Tveta. Maatte Herren give disse unge mande til altid at forsøge og tro, saa at

de kunde staa fuldt færdige til at følge sin brudgom, naar han kommer.

Offer optoges til Parkland barnehjem.

Vor menighed i Redmond vil lørdag den 7de oktober samles til en fælles sammenkomst ved kirken. Programmet, som bestaar af taler, sang og musik, begynder kl. 1. Kvindeforeningen holder ved samme anledning auktion. Alle venner indbydes.

Bekjendtgjørelse.

Der blir ingen gudstjeneste i Vor frelsers kirke, Tacoma, søndag den 1ste oktober. Menigheden har besluttet at drage ud til Parkland, hvor der holdes missionsfest den dag.

Puget Sound kreds af den norske synode møder, om Gud vil, i Silvanus, past. Dales kald, 24-26 okt. Mødet naabes med altergangs gudstjeneste fornøddag kl. 11 30. Prædiken af past. O. J. H. Preus. Skriftetale ved past. O. J. Ordal.

Forhandlingsgjensende er:

1. De rette frikirkelige principer, ref. past. Harstad.
 2. Menighedsskolen, ref. pastor Tjernagel; suppl. past. Bjerke.
 3. Den kristnes ansvar for brugen af sine jordiske midler; ref. past. Foss, suppl. past. N. P. Xavier.
- O. J. Ordal, J. O. Dals, form. sekz.

Gudstjenester.

Psalm. Et. 118:1-16.

Biblen 1 oktober kl. 10 30.
Sang Br. 4 8-11 kl. 10 30.
Ola 15 kl. 10 50.
Fugl 22 kl. 10 30.

Godt logis!

— 25 cts. for natten — ved at henvende sig til pastor Hagoes 425 East 10th St. Portland, Ore. Phon: Scott 2133.

Tilsalg.

Jeg et godt til et fulgt følgende leilomme i Parkland, alt under et offer (2. kl.):

1. 3 lotter med godt 10 um8 hus te, med et bemat og fufepasta.
2. En treet paa ca. 2 1/2 10 18 (31 lotter.)
3. En da. 4 lotter.

O. E. Falkbøl.